

U Bezručů začali zdařile, inscenace Story se povedla

Ostrava Divadelní společnost Petra Bezruče uvedla jako svoji první premiéru pro dospělé v nastupující sezoně hru současného britského dramatika Martina Crimpa Story v režii Jana Mikuláška. Režisér je v programu uveden zároveň jako autor hudby. Výpravu vytvořil Marek Cpin, pod dramaturgií je podepsána Ilona Smejkalová. Text přeložila Jitka Sloupová.

Anglické slovo Story lze do češtiny přeložit jako příběh, historiku, vyprávění, také však jako životní příběh, historii, kroniku či literární předlohu filmu. Našli bychom ještě další významy. Ty uvedené jsou však pro inscenaci východiskem k výpovědi o podstatné části dnešního způsobu života. Jestliže se autor svým textem snaží upozornit potenciálního diváka na to, jestli vůbec ví, čím život žije, jestli svůj, nebo takový, který mu někdo podsouvá, jestli je sám sebou, nebo jen hříčkou v rukou autorů mediálního světa a vlastně nevědomě jeho spoluvůrcem a součástí, pak se Janu Mikuláškovu spolu s Markem Cpinem podařilo tento záměr postihnout a interpretovat zdařile.

Scéna sestavená z šedých jednobarevných panelů, igelitová role ve dveřním otvoru, kterým dovnitř vcházejí diváci, jediný malý obrázek v koutě, studené světlo občas blikajících zářivek, to je výstižná Cpinova scénografická metafora bezobsažného života. Mikulášek je doma na velkém jevišti, na rozlehlé scéně. V Divadle Petra Bezruče si svůj oblíbený prostor vytvořil tím, že jeviště umístil podél dlouhé stěny hlediště. Poněkud tím znemožnil výhled divákům sedícím v posledních řadách, kteří na to, co se občas děje na zemi, vůbec nevidí. To je ovšem snad jediný větší nedostatek inscenace. Výrazně viditelná je režisérova práce s herci. I když nelze mluvit úplně o stylizaci, jsou ve vykreslení charakteru svých postav přesní a důkladní a ze své role v žádné chvíli ani jeden z nich nevypadne.

Tradičně výborná je Alena Sasínová-Polarczyk v roli mediální agentky Jennifer. Zdařile jí sekunduje Tomáš Dastlík v roli profesního a životního partnera Andrewa. Velkým příslibem do budoucna je výkon Petry Bučkové v roli Anne. Herečka potvrzuje mimořádný talent schopností vytvořit naprosto věrohodný obraz postavy, která je v jejím podání obětí cynického světa současných masových médií. Zajímavý výkon podává i Jan Vlas v roli producenta či mediálního magnáta, do detailu přesně vykresluje Norbert Lichý svého slepého taxikáře. Představitelé ostatních rolí, Tereza Vilišová jako Nicky, Ivana Stejskalová v roli servírky a filmové hvězdy Pavel Gajdoš jako Simon a Viktor Dvořák v roli Clifforda, odvádějí poctivé a slušné herecké výkony.

Inscenace je v pravém smyslu slova angažovaná, hovoří o ztrátě identity dnešního člověka a velmi hlasitě nabádá k zamyšlení, kdo my, lidé třetího tisíciletí, jako jedinci vlastně jsme.

Autor: Ladislav Vrchovský, Moravskoslezský deník, 11.10.2005

Krátká story o STORY!

Odhlédneme-li na chvíli od primárních dějových aspektů Crimpova dramatu, stává se okamžitě Bezručovské STORY příběhem na druhou. Příběhem o famózní obrodě hereckého souboru mladou krví, korunované navíc brilantní souhrou s ostřílenými matadory, pod razantním, ovšem empatickým, režijním vedením nového uměleckého šéfa, generačně spřízněného s cílovou skupinou Bezručovských diváků. Toto bezesporu velmi úspěšné nakročení do nové éry ovšem logicky podněcuje další velká očekávání. Nezbývá mi tudíž nic, než všem Bezručům poděkovat a popřát Šťastnou tvůrčí cestu!

Autor: Petr KlariN Klár